

ชื่อเรื่อง จรรยาบรรณของผู้สอนระดับอุดมศึกษา (Sritalanook, 2012)

ผู้วิจัย ดร. วรวรรณ ศรีตะลานุกค์ สาขาเกษตรศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายและระเบียบข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้สอนระดับอุดมศึกษา และวิเคราะห์องค์ประกอบจรรยาบรรณวิชาชีพครูในกลุ่มผู้สอนระดับอุดมศึกษาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ บุคคลที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 12,649 คนและประชาชน จำนวน 40,174 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม เก็บข้อมูลระหว่างสัปดาห์ที่ 3 และ 4 ของเดือนสิงหาคม 2554 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่สถิติเอฟ การเปรียบเทียบรายคู่ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัย ประกอบด้วย 9 ประการ คือ 1) ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความเห็นด้วยในระดับมากกว่า อาจารย์มีจรรยาบรรณเชิงบวกต่อพัฒนาการของนักศึกษา 2) อาจารย์ชายแสดงความเห็นด้วยในระดับที่สูงกว่าอาจารย์หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ได้แก่ อาจารย์ทำงานเพียงแต่ให้เสร็จเพื่อจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และไม่ต่อว่าเพื่อนอาจารย์แม้เพื่อนอาจารย์ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม แต่อาจารย์หญิงแสดงความเห็นด้วยในระดับที่สูงกว่าอาจารย์ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ได้แก่ อาจารย์หาวิธีการให้นักศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ และมีอิทธิพลต่อนักศึกษาทั้งด้านวาจา ความคิด บุคลิกภาพ และความประพฤติ 3) บุคคลที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับพฤติกรรมจรรยาบรรณของผู้สอนระดับอุดมศึกษา 4) นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างจากประชาชนมากที่สุด และมีความคิดเห็นแย้งกับอาจารย์อัตราจ้างมากกว่าอาจารย์กลุ่มอื่น 5) การวิเคราะห์องค์ประกอบบรรยายพฤติกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกันจรรยาบรรณของผู้สอนระดับอุดมศึกษา จำนวนมากถึง 17 รายการ จำแนกได้ 3 กลุ่ม คือพฤติกรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคม พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมส่วนบุคคล อย่างไรก็ตาม รายการพฤติกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่ใช้เป็นองค์ประกอบในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้สอน 6) อาจารย์ข้าราชการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยน้อยกว่าอาจารย์พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์อัตราจ้าง แต่มีความเข้าใจดีมากในหน้าที่หลักด้านการสอน 7) อาจารย์พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามีความเข้าใจแก่นักศึกษาดีกว่ากลุ่มอื่น แต่ไม่รักองค์กร ซึ่งอาจเป็นเหตุผลมาจากไม่มั่นคงในอาชีพ 8) อาจารย์อัตราจ้างให้ความสำคัญกับนักศึกษา น้อยกว่าตนเอง และไม่แสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุดในข้อความใด ๆ เนื่องจากไม่มั่นคงในวิชาชีพ อันเนื่องมาจากสภาพสัญญาจ้างงานชั่วคราว 9) อาจารย์พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์อัตราจ้างมีพฤติกรรมจรรยาบรรณซึ่งอาจส่งผลเสียต่อวิชาชีพ คือ อาจารย์กลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะประกอบอาชีพเสริมและใช้ประโยชน์จากนักศึกษา ทำงานเพียงเพื่อให้ได้รับเงินเดือน และคิดว่าเงินเดือนน้อย

ข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย 3 ประการ คือ 1) สถาบันอุดมศึกษาไม่ควรใช้รายการพฤติกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกันจรรยาบรรณในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้สอน 2) สถาบันอุดมศึกษาควรปรับแก้ไขลักษณะและสัญญาการจ้างงานของอาจารย์พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์อัตราจ้างให้มีความเป็นธรรมมากขึ้น และ 3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณา ทบทวน และปรับแก้ไขโครงสร้างและยุทธศาสตร์บริหารงาน

บุคคลภาครัฐ เพื่อสร้างความเป็นธรรมแก่พนักงานรุ่นใหม่ โดยเปิดโอกาสให้พนักงานรุ่นใหม่เหล่านี้ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการบริหารงานบุคคลภาครัฐ

คำสำคัญ จรรยาบรรณวิชาชีพครู ผู้สอนระดับอุดมศึกษา

อ้างอิง

Sritalanook, W. (2012). Codes of Conducts of the Instructors at the Higher Education Level. *The International Seminar 7th SIFF: Sustainable Development for Quality of Life* (pp. 71 - 77). Surin: Surindra Rajabhat University.